

PROP DE VOSALTRES

Setmana de la Bíblia

Amb el primer diumenge d'Advent us proposem, com l'any passat, un breu comentari sobre la Bíblia, el conjunt de llibres que guarda la Revelació de Déu als homes. A la primera part, l'Antic Testament, que conté la creació, l'Aliança de Déu amb el poble d'Israel a través dels patriarques, reis i profetes que reben l'encàrrec de conduir a la seva gent a seguir, i a no oblidar mai, l'amistat i la fidelitat amb el seu Creador. Comença amb el Pentateuc, els cinc llibres que contenen la Llei del poble jueu i com a primer el llibre del Gènesi; continua amb els també anomenats textos històrics i acaba, després dels llibres sapiencials i profètics, amb el profeta Malaquies.

La segona part, el Nou Testament, conté els següents llibres: els quatre evangelis (descriuen la vida de Jesús), el llibre dels Fets dels Apòstols, les cartes i l'últim llibre que porta per títol Apocalipsi.

Per als cristians, la Bíblia, la Sagrada Escriptura, la Paraula de Déu, és un camí de la vida en el qual experimentem la proximitat i l'acompanyament de Déu a la humanitat. La seva lectura és imprescindible per conèixer el disseny diví sobre el nostre món.

La meua preocupació és animar a la seva lectura, ajudar perquè sigui un instrument privilegiat de la trobada amb Déu en l'oració i fer un esforç per a què tothom tingui un fàcil accés a

l'Escriptura. També cal recordar que la litúrgia és l'àmbit privilegiat en el qual la seva presència es realitza de forma viva i eficaç, doncs en la taula del Cos i la Sang del Senyor juntament amb la taula de la Paraula s'ofereix permanentment a l'Església l'únic pa de vida que és Crist.

Per a aquells que no professin la nostra fe, la lectura de la Bíblia es pot convertir en una font inesgotable de cultura, en el lloc on neix i es desenvolupa la nostra tradició occidental i l'àmbit on es poden comprovar les profundes inquietuds de l'home i la seva constant i singular manera de relació amb els altres comptant sempre amb el seu Déu amb qui alterna fidelitat i infidelitats, escoltes i silencis, llibertat i esclavatge. No hi ha dubte que l'art produït pels nostres avantpassats, i també pels coetanis, és

comprensible quan es coneixen els textos bíblics; tots quedem admirats davant de les grans obres artístiques, fixades en un escrit, representades en una escena o pintades i cisellades en un quadre, en una escultura i també escoltades en un concert de música.

El propòsit d'aquesta jornada és impulsar l'apropament a la Bíblia per part de tots els que ens llegeixen cada setmana. No fa falta insistir en la seva importància ja que és sobradament coneguda. Us remeto als consells, onze en total, que us vaig donar l'any passat per animar aquesta mateixa jornada. Alguns em van dir que eren molt pràctics i que els havien ajudat molt en la seva vida diària. No em sembla adequat repetir el seu contingut, només m'atreveixo a proposar-vos-en un: que totes les famílies tinguin la Bíblia a casa i que en llegeixin algunes línies cada dia. Enriqueixi el seu patrimoni cultural i farà créixer la seva experiència cristiana.

Us convido a participar en una activitat significativa planificada per a aquests dies: explicar i comentar obres d'art amb referències bíbliques i que les trobem en el Museu de Lleida Diocesà i Comarcal. La saviesa d'experts que ens ho explicaran s'ajuntarà amb la curiositat i l'interès dels que anirem a aprendre.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Coral Maristes-Montserrat tanca els actes del 25è aniversari de l'IREL

L'església de Sant Llorenç de Lleida va acollir, el passat divendres 27 d'octubre, un concert de la Coral Maristes-Montserrat com a darrer acte de la celebració del 25è aniversari de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL). La Coral Maristes-Montserrat, dirigida per Gerard Riu, va estar acompanyada per la mezzosoprano Marta Infante i per una formació de corda. Va oferir un repertori de cançons clàssiques europees combinades amb peces catalanes. Després del concert

va tenir lloc un homenatge al Dr. Ramon Prat, director de l'IREL fins al passat mes d'agost. Hi van participar el Dr. Manel Lladonosa, la psicòloga Marta Trepà i el doctor de Moral, Gaspar Mora. Els tres van destacar la faceta pedagògica del Dr. Ramon Prat. Per la seva part, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, també va tenir paraules d'agraïment per al Dr. Ramon Prat. El prelat el va obsequiar amb un quadre on es reproduïen els cartells de les lliçons inaugurals de l'IREL dels darrers anys.

CERCA DE VOSOTROS

Semana de la Biblia

Con el primer domingo de Adviento os propongo, como el año pasado, un breve comentario sobre la Biblia, el conjunto de libros que guarda la Revelación de Dios a los hombres con una primera parte, el Antiguo Testamento que contiene la creación, y la Alianza de Dios con el pueblo de Israel a través de los patriarcas, reyes y profetas que reciben el encargo de conducir a sus gentes a seguir, y a no olvidar nunca, la amistad y la fidelidad con su Creador. Empieza con el Pentateuco, los cinco libros que contienen la Ley del pueblo judío y encabeza el libro el Génesis; continúa con los también llamados textos históricos y acaba, tras los libros sapienciales y proféticos, con el profeta Malaquías.

La segunda parte, el Nuevo Testamento, contiene los siguientes libros: los cuatro evangelios (describen la vida de Jesús), el libro de los Hechos de los Apóstoles, las cartas y el último libro llamado Apocalipsis.

Para los cristianos la Biblia, la Sagrada Escritura, la Palabra de Dios es un camino de vida donde experimentamos la cercanía y el acompañamiento de Dios a la humanidad. Su lectura es imprescindible para conocer el designio divino sobre nuestro mundo. Mi preocupación es animar a su lectura, ayudar a que sea un instrumento privilegiado del encuentro con Dios en la oración y hacer un esfuerzo para que todos tengáis un fácil acceso a la Escritura; también recordar que la liturgia es el ámbito privilegiado donde su presencia se realiza de forma viva y eficaz, pues en la mesa del Cuerpo y la Sangre del Señor junto con la mesa de la Palabra se ofrece permanentemente a la Iglesia el único pan de vida que es Cristo.

Para quienes no profesan nuestra fe, la lectura de la Biblia se puede convertir en una fuente inagotable de cultura, en el lugar donde nace y se desarrolla nuestra tradición occidental y el ámbito donde comprobar las profundas inquietudes del hombre y su constante y singular modo de relación con los demás contando siempre con su Dios con quien alterna fidelidad e infidelidades, escuchas y silencios, libertad y esclavitud. No cabe duda que el arte producido por nuestros antepasados, y también por los coetáneos, es comprensible cuando se conocen los textos bíblicos; todos quedamos admirados ante las grandes obras artísticas, fijadas en un escrito, representadas en una escena o pintadas y cinceladas en un cuadro o en una escultura y también escuchadas en un concierto de música.

El propósito de esta jornada es impulsar el acercamiento a la Biblia por parte de todos los que nos leen cada semana. No hace falta insistir en su importancia puesto es de sobra conocido. Os remito a los consejos, once en total, que daba el año pasado para animar esta misma jornada. Algunos me dijeron que eran muy prácticos y les habían ayudado mucho en su vida diaria. No me parece adecuado repetir el contenido de los mismos, sólo uno me atrevo a proponer: que todas las familias tengan la Biblia en casa y que lean algunas líneas cada día. Enriquecerá su acervo cultural y acrecentará su experiencia cristiana.

Os invito a participar en una actividad significativa planteada para estos días: explicar y comentar obras de arte con referencias bíblicas y que se encuentran en nuestro Museo de Lleida Diocesano y Comarcal. Se unirá la sabiduría de expertos con la curiosidad e interés de los que vayamos a aprender.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

«En tot, servir i estimar»

La parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida es va omplir el diumenge 29 d'octubre per acomiadar el seu rector després de 25 anys, el jesuïta Joan Suñol, i donar la benvinguda al nou rector, el pare Roger Torres.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va presidir la cerimònia de relleu. El prelat va tenir paraules d'agraïment a Joan Suñol «per tota la seva tasca» i va encoratjar al nou rector, Roger Torres. En la seva emotiva homilia, Joan Suñol va començar donant gràcies a Déu «per tot el bé que he pogut fer i demanar perdó per les moltes vegades que he endegat les coses sigui amb errors o amb alguna mena de mal a la gent i les persones d'aquesta comunitat de germans». «Tot ha estat un do de Déu», va recalcar.

«Les regnes de la parròquia les entoma el Roger amb el seu carisma personal de creativitat i servei generós», va dir. Suñol va recordar que «aquesta comunitat cristiana és cosa de totes i tots».

«Jesucrist es manifesta en forma de comunitat. És la presència de Jesús la que ens ajuda a superar-nos quan fracassem i fem malament les coses», va ressaltar. Suñol va dir que la parròquia, que aquest any en compleix 40, «vol

ser imatge de sant Ignasi de Loiola». En aquest sentit, va destacar «que val la pena fruitar d'aquesta meravellosa espiritualitat i va animar als joves a estar atents a les crides de Déu». «Em sento molt estimat per tots vosaltres», va recalcar.

El pare Suñol va recordar especialment que «el treball amb els infants i amb el tercer i quart món són i han estat la nineta dels meus ulls i de manera especial la Fundació Arrels-Sant Ignasi i la seva gent». L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, també va assistir-hi i destacà que el pare Suñol «ha sabut transmetre els valors de la justícia social als ciutadans, de la millor manera possible, amb l'exemple». La celebració va acabar amb una festa al carrer, per celebrar el 65è aniversari del pare Joan Suñol.

Èxit de participació a la Jornada de Formació de Càritas Catalunya

El passat divendres 27 d'octubre, al Seminari Conciliar de Barcelona, va tenir lloc la Jornada anual de Formació de Càritas Catalunya a la qual hi van assistir 185 agents de Càritas, entre voluntaris i professionals contractats.

La Jornada va començar amb la benvinguda als presents, que va estar a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, i de Martí Batllori, vicepresident de Càritas Catalunya.

En la seva intervenció, Mons. Taltavull va demanar que preguéssim per la resolució de l'actual situació que està passant Catalunya, des del diàleg i l'esperit fraterno.

Al seu torn, Martí Batllori va agrair l'àmplia participació de les deu Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya, va remarcar la importància de la formació per tal que els agents de Càritas donin un millor servei a les persones acollides, i refermà el paper de Càritas Catalunya com a espai de participació i al servei de les Càritas diocesanes. Després de la benvinguda i de la pregària va començar l'activitat

formativa amb els cinc tallers organitzats des de les diferents Comissions de Treball.

L'activitat es va reprendre a les 4 de la tarda amb la taula rodona «Comunitat i compromís, un estil de vida», que va recollir les aportacions de la Gna. Viqui Molins, de Mn. Carlos Peris i de M. del Mar Galcerán.

La Jornada va concloure amb les paraules de Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, i de Mons. Sebastià Taltavull.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

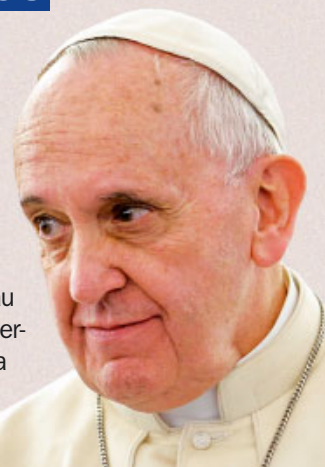

@Pontifex: «Fem que Internet sigui un lloc segur i ric en humanitat per als menors, una xarxa que no empresona sinó que ajuda a créixer» (8 d'octubre).

@Pontifex: «El Rosari és una síntesi dels misteris de Crist: els contemplem amb Maria, que ens dóna la seva mirada de fe i d'amor» (8 d'octubre).

@Pontifex: «Si t'envaeix l'amargor, creu en totes les persones que encara treballen pel bé: en llur humilitat hi ha la llavor d'un món nou» (9 d'octubre).

@Pontifex: «La recerca de la pau és una feina que sempre està oberta, un deure que no dóna treva i que exigeix la dedicació de tothom» (10 d'octubre).

Treballar la interioritat en família i apostar pels nous llenguatges, reptes del CPM

La Diòcesi de Lleida ha acollit del 20 al 22 d'octubre les 46es Jornades estatals del Centre de Preparació al Matrimoni (CPM). Aquest és un moviment d'Església que té com a missió l'acompanyament de parelles en la preparació immediata a contraure el sagrament del matrimoni.

El lema de la trobada va ser «CPM avui. Mirada oberta als signes del nostre temps». La trobada va acollir cinquanta parelles formadores, procedents d'una desena de diòcesis de l'Estat que treballen en la pastoral de la preparació al matrimoni. Després de la feina de dos dies de reflexions els assistents van elaborar un manifest. En aquest van destacar que «vivim cada dia en una societat més oberta i plural». A la vegada van «apreciar que hi ha més diàleg i autenticitat a les parelles i a les famílies».

Tanmateix, els assistents van lamentar «un increment de l'individualisme, del consumisme i de la cultura de l'utilitzar i llançar». «A vegades es dona més importància al projecte personal, laboral o professional que al de parella», deia el manifest.

Els formadors del CPM també van destacar que «ens preocupa una societat marcada per la velocitat i la provisionalitat» i amb «una falta de sentit de transcendència i amb poca formació espiritual». Les jornades van ser un espai de reflexió i van comptar amb diversos tallers coordinats per Montserrat Esquerda. També van oferir el seu mestratge el teòleg Gaspar Mora, consiliari del CPM Espanya, i el psicòleg, Fidel Delgado. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va presidir l'Eucaristia celebrada a la parròquia de la Sagrada Família de Lleida.

Alumnes de l'Episcopal coneixen la feina dels missioners a l'Índia

La Delegació de Missions del Bisbat de Lleida ha continuat aquesta setmana amb les xerrades a centres escolars per donar a conèixer la tasca dels missioners.

Els alumnes de tercer d'ESO del Col·legi Episcopal han pogut escoltar a la Gna. Maria, carmelita missionera, que va estar 15 anys a l'Índia. A la xerrada ha explicat la seva tasca atenent a malalts de lepra.

La Gna. Maria viu ara a Lleida on col·labora amb la unitat pastoral de Santa Maria Magdalena-El

Pilar i Santa Tereseta, on acompanya grups de catequesi i de Vida Creixent.

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una opció per l'amor més gran

L'opció cristiana és una opció per l'amor més gran, per créixer cada vegada més en l'amor, per fer de la vida un aprenentatge constant per estimar més i millor, però, a la vegada, també és l'opció pel pensament, pel pensament, per la reflexió. Déu és amor, però també és paraula, raó. El cristianisme és la religió de l'amor, però a la vegada, és la religió del logos, però d'un logos que se sotmet a l'amor.

No s'arriba a la fe únicament fent una reflexió profunda. La fe no és mai la conclusió lògica d'una meditació sobre el sentit de l'existència o el misteri de la realitat. Sant Agustí, per exemple, va cercar, durant anys una resposta. Durant decennis, la seva ànima conegué la inquietud existencial de la recerca. És veritat que, sense aquesta última, mai no hauria trobat res. Amb tot, hi ha algú o alguna cosa diferent que finalment el va ajudar. Confiant-se només en les seves soles forces, no s'arriba al do de la fe. Cal que es produeixi o passi alguna cosa: ser tocat per Déu i la seva Paraula. Aquesta és la font de la fe: el trobament amb Déu i la seva Paraula.

No és, tampoc, simplement de la nostra experiència que brolla la fe. No és meditant sobre l'experiència de ser un mateix o de ser en relació amb els altres o amb el món que de mica en mica arribem a la conclusió que la fe dóna sentit a tot. L'experiència, en si mateixa, allò que un hi troba i un hi viu, per profunda i abassegadora que sigui, no porta espontàniament a la fe. Neix de l'escolta, no prové de la reflexió teòrica, ni d'una experiència autònoma. Segueix l'escolta. Quelcom sobrevé. Algú parla al cor, toca la seva oïda i obre el seu cor.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

► Dilluns, 27 de novembre:

—A les 17 h, acte de la Medalla Miraculosa a l'Acadèmia Mariana.
—A les 19.30 h, taula todona «Els Jocs Florals de Maria» al Paraninf de l'Acadèmia Mariana.

► **Dimecres, 29 de novembre.** A les 19.30 h, acte per celebrar la Setmana de la Bíblia al Museu Diocesà.

► **Divendres, 1 de desembre.** Visita Pastoral a la pquia. de St. Llorenç.

► **Dissabte, 2 de novembre.** A les 21 h, Adoració nocturna a la Parròquia de Sant Pere.

► **Diumenge, 3 de desembre.** A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3,52-56 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Màrchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurn o Ser-

ni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc, i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger

Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Sl 79 / 1C 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.

Jesucrist, rei de tot el Món

COMENTARI

Crist és rei d'un regne de justícia, de pau i d'amor

Pantocràtor (s. XII) mosaic bizantí de la catedral de Cefalú (Sicília, Itàlia)

La secció cp. 33-37 d'Ez anuncia la restauració del desterrat Israel. Recordant-ne la causa, pronuncia oracle d'amenaça (v. 8s) contra els pastors del ramat de Déu que, en comptes de pasturar-los, es pasturen a ells mateixos.

El missatge es completa amb oracle de salvació. Jo mateix, el Senyor, buscaré les meves ovelles i les faré pasturar. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat.

Jesús, Bon Pastor, ho fa real: Reconec les meves ovelles i elles em reconeixen; i dono la vida per elles. Encara tinc altres que no són d'aquest ramat: també les he de conduir (Jn 10,14s).

L'últim tema de 1Cor és l'esperança cristiana en la Resurrecció.

De la «fe en Crist mort i ressuscitat» es passa a «l'esperança en la pròpia resurrecció del cristià» per la comunió del cristià amb Crist (1Te 4,14).

Pau recorda que Crist ha ressuscitat d'entre els morts. Però precisant que ha ressuscitat com a primícia d'entre els morts: és a dir, com a «cap» d'un «cos» del qual per la fe i el baptisme esdevenim membres.

La solemnitat d'avui s'entén com a cloenda de l'Any Litúrgic. La formulació «reial» és imatge que expressa veritats-clau de la nostra fe.

El Regne que som cridats a prendre'n possessió és universal (per a tot el món), i etern (perdura fins entrar a la meta-història); de veritat i de vida (per a ser viscut i no només sabut); de santedat i de gràcia (només assolint la gràcia creixem en la santedat); i sobretot de justícia, d'amor i de pau (amb el seu test decisiu).

Veniu, beneïts del meu Pare; preneu possessió del Regne... Qui són els elegits?

Els qui quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan era foraster, em vau acollir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, em vinguéreu a veure.

Arribarem a suspendre coneixent per endavant les preguntes?

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

► Salm responsorial (22)

R. El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

► Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despulat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm. Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us? El Rei els respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi. Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veïreu despulat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. Ells li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vos? Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi. I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

► Salmo responsorial (22)

R. El Señor es mi pastor, nada me falta.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna».